

КНИГА ЗА ПРИРОДАТА И НЕЙНОТО ПРЕОБРАЗЯВАНЕ*

Основна задача на нашата детска литература е да подпомага възпитанието на подрастващото поколение, да внедрява у децата най-ценни човешки качества и добродетели, които характеризират човека на комунистическото общество.

Тази задача налага на детската литература все по-големи изисквания за художественост, жанрово разнообразие, идейна и познавателна насоченост.

Като не повтаря учебниците, литературата за деца, и особено научнопопулярната и научно-художествената детска литература, развива наученото в училище, внася нови факти, прибягва към по-широки обобщения, насажда у децата диалектико-материалистическо мировъзрение.

Ето защо не може да не се посрещне с интерес наскоро излязлата книга на Петър Бобев „Деца на слънцето”.

В тази книга са събрани 17 разказчета и приказки за растенията и природата. Чрез тях авторът запознава децата с отглеждането на много растения, като домати („Лято сред снега”, „Доматчетата”), лимона („Болното лимонче”), краставиците („Огорчената краставичка”), и пр. От тия разкази децата научават също как слънчевите лъчи се превръщат в топлина, електрическа енергия, как те са необходими за растенията и животните, за човека. („Деца на слънцето”). От тях те също разбират, че хората могат да противодействуват на природата и нейните стихии чрез засаждане на полезащитни горски пояси против суховея („Спасени”, „Победа”) и т. н.

Всяко разказче учи децата, открива им нещо ново и важно. Трудолюбието, постоянството, любовта и интересът към растенията и природата се подчертават навсякъде от Петър Бобев. Именно към това той насочва децата. Стилът и езикът му са опростени, разбираеми. Разказите не са лишени и от художественост и картинност. От тях личи и познаване на селския бит и детската душа.

На читателят обаче не е ясно за кои деца всъщност е предназначена книгата. В разказчетата има герои от различни възрасти. Например Ането („Деца на слънцето”) и Надка („Какво каза куклата”) са малки деца, които не ходят на училище (така поне се разбира), а в разказите „Огорчената краставичка”, „Победа”, „Ненаситни”, „Нахални гости” и др., герои са пионери, които ходят на полето да помагат, имат опитна градина и пр. Читателите са възискателни. Пионерите не биха се заинтересували от същото, от което се интересуват децата от предучилищната възраст. При това на децата от различните възрасти трябва да се разказва различно, съобразно с техните познания, интереси, възможност да възприемат и пр.

Книгата на Петър Бобев „Деца на слънцето” е радостно явление в нашата детска литература, именно затова, защото насочва децата към нови, много важни проблеми, дава им познания за растенията и природата. Тази книга не трябва да бъде единствена в това отношение. Време е вече нашите писатели да заработят в тази област и да запознаят малките си читатели с най-различни явления от природата.

Петър Чолов

---

*„Деца на слънцето”. Приказки за растенията от Петър Бобев, София, Български писател 1955 година, 94 стр., 3.90 лв.